

C door het jaar 19
10 augustus 2025
M. Assumpta

Eerste lezing (Wijsh., 18, 6-9)
Uit het boek Wijsheid

God, toen onze voorouders uit Egypte werden gered
had Jij vooraf de nacht aangewezen waarop het zou gebeuren.
Zo konden zij in vreugde ervaren dat zij op jou mochten vertrouwen.
Zij hoopten op een nieuwe toekomst voor de rechtvaardigen,
en op een straf voor de onderdrukkers.
En dat heb je ook gedaan.
Door onze onderdrukkers te straffen
heb je ons tot eer gebracht,
en ons aan hen laten kennen als door jou geroepen.
Die nacht heeft jouw volk in het geheim offers gebracht,
erop vertrouwend dat jij het zo voorzien had
dat iedereen gelijk zou delen
van dezelfde gevaren, maar ook van dezelfde weldaden.
In die geest hebben ze die nacht de lofzangen van hun vaders gezongen.

Tweede lezing (Heb., 11, 1-2, 8-19)
Uit de brief aan de Hebreërs

Zusters en broeders,
Omdat wij geloven hebben we vaste grond onder de voeten.
Wij mogen ervan uitgaan dat wat we hopen, ook werkelijkheid zal worden,
ook al kunnen we daar nog niets van zien.
Onze voorouders geloofden, en dat vertellen we met waardering verder.
Het is omdat hij sterk was in zijn geloof,
dat Abraham het aangedurfd heeft in te gaan op Gods roepstem
en op weg te gaan naar een land dat hij niet kende,
maar dat God aan hem en zijn nakomelingen zou geven.
Hij kwam er aan als een vreemdeling, en leefde er in tenten.
Ook zijn zoon Isaak en zijn kleinzoon Jacob hadden er geen vaste verblijfplaats.
Maar ze geloofden dat ze ooit bij God een thuis zouden vinden.
Dat Sara op hoge leeftijd nog moeder kon worden,
was ook mogelijk omdat ze vast geloofde dat Degene,
die hen een talrijk nageslacht had toegezegd,
zijn woord gestand zou doen.
En inderdaad, uit één man en zijn vrouw,
reeds oud van jaren,
is een volk ontstaan, talrijk als de sterren aan de hemel,
en ontelbaar als de zandkorrels aan het strand van de zee.
Generatie na generatie is ondertussen gestorven.
Ze hebben hier op aarde de beloften niet zien waar worden,
maar hun geloof bleef overeind.
Ze zegden dat ze hier op aarde eigenlijk maar voorbijgangers waren, vreemdelingen.
En daarmee maakten ze duidelijk dat ze op weg waren naar een nieuw vaderland.
Ze hadden geen heimwee naar het land dat ze moesten verlaten,
omdat ze uitkeken naar een beter, een hemels vaderland.
Daarom mag God de God van Abraham, Isaac en Jacob genoemd worden,

omdat hij in het begin voor hen zo een hemels vaderland heeft voorbehouden.
Het geloof van Abraham was zo sterk,
dat hij zelfs bereid was – als God het van hem vroeg – zijn enige zoon te offeren,
hij die nochtans de belofte van het nageslacht moest waarmaken.
Abraham ging er immers van uit dat God de macht heeft om doden weer tot leven te wekken.
En Abrahams geloof werd bevestigd, toen hij zijn zoon terug heeft gekregen.
Dit mogen we beschouwen als een voorafbeelding van wat later met Christus zou gebeuren.

Evangelie (Lc., 12, 32-48)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Jezus sprak:

‘Wees niet bang.

Jullie Vader zal jullie een thuis bezorgen bij hem.

Verkoop al wat je hebt, deel het uit aan de armen.

In plaats van beurzen met geld,

zal je dan een rijke schat bezitten in de hemel.

Geen dief kan die schat dan van je afnemen,

en geen mot kan eraan knagen.

En je hart zal zijn waar die schat is.

Je moet zorgen dat je altijd klaar staat,

je gordel om je middel, en je lamp brandend.

Net zoals knechten,

die hun meester opwachten tot hij van een bruiloftsfeest thuis komt,

zodat ze onmiddellijk kunnen opendoen,

wanneer hij op de deur klopt, ook al is het na middernacht.

De meester zal die knechten dankbaar zijn,

en zeggen: ‘komen jullie ook maar aan tafel’,

en hij zal hen zelf eten brengen.

Het is ook zoals bij het beveiligen van je huis.

Dat moet je ook altijd doen.

Want je weet nooit wanneer een dief zal komen.

Als je dat vooraf zou weten, dan zou je toch zorgen dat hij niet binnengeraakt.

Welnu, zo moeten jullie altijd klaar staan tegen het moment waarop de Mensenzoon komt.
Jullie zullen het ook niet vooraf weten.’

Homilie

Z en B,

‘Wees niet bang’ zegt Jezus tot zijn leerlingen.

En terecht. Want het is een grote waarheid: angst is een slechte raadgever, zeker voor wie leiding moet geven, of beslissingen moet nemen, of verantwoordelijkheden moet opnemen.
Want angst verlamt.

Het maakt dat mensen zich ingraven in wat hen vertrouwd is, dat ze zich verzetten tegen alles wat ze niet kennen, en dat hen bedreigend overkomt.

Dat weten machthebbers ook. Daarom gebruiken ze het als wapen om hun positie te

verstevigen.

Ze maken de mensen bang: voor vreemdelingen en andersdenkenden, voor economische achteruitgang en werkloosheid, voor oorlogs- of terreurdreiging.

Ze maken hen wijs dat zij bescherming zullen bieden als ze aan de macht gebracht worden.

Maar eens aan de macht ontpoppen ze zich tot gewetenloze dictators.

Zowel Hitler, als Trump, als Netanyahu, als zovele anderen werden ooit via verkiezingen op de troon gehesen.

Macht, gebaseerd op angst, is een gevaarlijk iets.

Ook de godsdiensten hebben lange tijd gebruik gemaakt van angst om de mensen op het rechte pad te houden. Ze schakelden het persoonlijk geweten uit en beperkten hun boodschap tot een veelheid van regels en regeltjes. En wie deze overtrad werd een eeuwige straf in de hel voorgespiegeld.

En ook dat werkte verlamdend.

Dit is bij velen nog blijven hangen.

Nu nog wordt een gemeenschap of een persoon die op een vernieuwende manier het geloof vorm probeert te geven, of oude regels in vraag stelt, geconfronteerd met de vraag: 'en mag dat wel van de kerk?'

Zelfs paus Franciscus heeft te maken gehad met tegenkrachten, ook binnen het kardinalencollege, die hem een ketter, en zelfs een antichrist noemden, omdat hij het gezichtsveld van de kerk wilde verruimen, omdat hij zegde: 'Jezus klopt op de deur ... om buiten gelaten te worden.'

Z en B,

Bevreesd zijn is geen christelijke houding.

Zovele keren staat in de bijbel: wees niet bang.

Men zegt: 365 keren. Eén keer voor iedere dag van het jaar.

Het is in realiteit wel iets minder, maar het is en blijft een kerngedachte van de Bijbelse boodschap.

Ook in de evangeliepassage, die we zonet beluisterden, zegt Jezus: wees niet bang.

En hij voegt er onmiddellijk een aantal vuistregels aan toe.

Vooreerst zegt hij: verkoop alles wat je bezit.

Dat mogen we begrijpen als: hou niet krampachtig vast aan wat je hebt.

Niet aan je geld en je goederen, maar ook niet aan je ideeën en je gewoontes.

En misschien is dat laatste nog het moeilijkste om los te laten.

Je hebt het altijd zo geweten, je hebt het zo geleerd, je bent het zo gewoon.

Moet dat nu echt anders?

Ja, zegt Jezus, laat je krampachtigheid varen, stel je open voor wat je op je weg ontmoet aan uitdagingen.

En dan zegt hij: zorg dat je altijd klaar staat, zoals knechten, die hun meester opwachten tot hij thuis komt.

Klaarstaan betekent hier beschikbaar zijn.

Zijn ogen richten op de noden van de medemensen, en op wat verkeerd loopt in het land en in de wereld.

En de moed opbrengen om nieuwe wegen te zoeken, en hoop te wekken waar mensen het geloof verloren zijn in een betere toekomst.

En tenslotte zegt Jezus: zoals je niet weet wanneer een dief komt, zo weet je nooit wat de toekomst je brengt.

Zo weet je ook niet wanneer de mensenzoon komt.

Maar heb vertrouwen dat hij komt.

Blijf hopen op wat de toekomst brengt, weet dat God ons niet in de steek laat.

Ook niet, en zeker niet als we zelf geen uitweg zien.

De oud president van Tsjechië Vaclav Havel zegde ooit: *Hoop is niet de overtuiging dat iets goed zal aflopen, maar de zekerheid dat iets zinvol is, ongeacht hoe het afloopt.*

Dit kun je maar zeggen als je echt gelooft.

En Tomas Halik, een schrijver, ook uit Tsjechië schrijft in zijn nieuwst boek: *‘De toekomst van de wereld en van de kerk hangt niet af van nostalgie of doemdenken, maar van mensen die de moed hebben om te hopen – tegen de feiten in. Mensen die durven dromen, en die hun droom verbinden met geloof, liefde en geduldige inzet. Want God openbaart zich niet in triomf, maar in het kleine, het onverwachte – en misschien juist wel in onze nachtmerries.’*

Laten we hopen, laten we bidden dat degenen die op vandaag geroepen worden om leiding te geven aan onze kerk, ons bisdom, onze pastorale eenheid echte pelgrims van hoop proberen te zijn.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.

